

O puternică contribuție la lupta împotriva refacerii militarismului german

Publicăm în numărul de astăzi nota guvernului sovietic adresată la 16 decembrie guvernului Franței.

În această notă, de o importanță cu totul deosebită, se atrage atenția guvernului Franței că încheierea acordurilor de la Paris contravine în mod fundamental obligațiilor asumate de Franța prin tratatul franco-sovietic de alianță și asistență mutuală, de la a cărui semnare s-au împlinit recent 10 ani.

Care au fost împrejurările în care a fost încheiat acest tratat?

După cum se știe, în perioada care a precedat cel de-al doilea război mondial, cererile conducătoare din Franța, nesocotind interesele vitale ale țării, s-au alăturat politicii duse de S.U.A. și Anglia, de sprijinire și încurajare a militarismului german agresiv. Ignorând și atunci tratatul franco-sovietic de ajutor mutual încheiat în 1935 și refuzând să dea curs propunerilor repetate ale guvernului U.R.S.S. de a participa la un sistem de securitate menit să bazeze drumul agresivității hitleriste, guvernul de la Paris din acea vreme s-a udat de singurul sprijin pe care se putea baza pentru apărarea securității Franței, cea care a avut drept rezultat slăbirea pozițiilor ei internaționale și — cum s-a dovedit în fapt — izolarea ei. Hitleriștii, dându-și seama de acest lucru, au invadat teritoriul francez.

Politica mioapă a guvernului francez a dus Franța într-o situație tragică, lăsând-o descoperită în fața planurilor monstruoase de nimicire a statului francez, de mult puse la cale de militaristii germani.

Franța a fost salvată în primul rînd de Uniunea Sovietică, a cărei contribuție hotărîtoare la înfrîngerea Germaniei hitleriste a dus la eliberarea popoarelor Europene din ghiarele barbarilor hitleristi.

Experiența istorică a popoarelor sovietice și franceze și-a găsit expresia în tratatul franco-sovietic încheiat încă în toată războiului. Tratatul proclama hotărîrea ambelor state de a lua în comun „toate măsurile necesare pentru înfrîngerea oricărei noi amenințări care ar proveni din partea Germaniei și de a împiedica asemenea acțiuni care ar face posibilă orice nouă încercare de agresiune din partea ei”.

De asemenea, în tratat se specifica obligația părților contractante „să nu încheie nici o alianță și să nu participe la nici o coală îndreptată împotriva uneia dintre inaltele părți contractante”.

Pentru oricine este evident că în timp ce tratatul franco-sovietic are drept scop prevenirea unei noi agresiuni germane — acordurile de la Paris duc la refacerea militarismului german și creează ca atare primele condiții unei noi agresiuni germane.

Acordurile de la Paris prevăd totodată includerea Germaniei occidentale militarizate în blocul agresiv al Atlanticului de nord și în altele grupuri militare — din care face parte și Franța — al cărui ascuțit este îndreptat vădit împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară. Or, în acest caz avem de-a face cu o grosolană încălcare a tratatului franco-sovietic, prin care Franța și-a asumat obligația de a nu intra în nici un fel de alianță militară îndreptată împotriva U.R.S.S.

Opinia publică internațională știe că, deși guvernul sovietic a atras atenția în repetate rânduri asupra faptului că asemenea acțiuni ale guvernului francez se află în vădită contradicție cu spiritul și litera tratatului franco-sovietic, guvernul francez a persistat pe calea călcării flagrante a obligațiilor sale.

Toată lumea cunoaște de asemenea eforturile energice și neobosite pe care le-a făcut guvernul sovietic și propunerile sale adresate Angliei, Franței și celorlalte state europene cit și S.U.A., atât în scopul rezolvării problemei refacerii unității Germaniei și în scopul creării unui sistem de securitate colectivă în Europa, cu participarea tuturor statelor europene, indiferent de oriundea lor socială și de stat.

Întreaga experiență istorică demonstrează justetea acestor propuneri sovietice și necesitatea vitală a adoptării lor de către toate statele europene și dezicuz în primul rînd de către statele învecinate cu Germania occidentală, printre care se află și Franța, a cărei popor a simțit de atâtea ori pe grumăii săi cizma militarismului german sîngeros.

Cu toate acestea, guvernul francez a refuzat să dea curs propunerii sovietice iar actuala politică a sa nu numai că nu corespunde obligațiilor Franței, asumate prin tratatul franco-sovietic, ci dimpotrivă este direct îndreptată împotriva Uniunii Sovietice și a celorlalte state iubitoare de pace din Europa.

Aceasta o dovedește, mai mult decît orice, semnarea de către guvernul Franței a acordurilor de la Paris și graba cu care el se străduiește să obțină în fel și chip ratificarea acestor acorduri.

În aceste condiții tratatul franco-sovietic nu mai poate slui intereselor păcii. De aceea, așa cum sublinizăm în actuala politică a sa nu numai că nu corespunde obligațiilor Franței, asumate prin tratatul franco-sovietic, ci dimpotrivă este direct îndreptată împotriva Uniunii Sovietice și a celorlalte state iubitoare de pace din Europa.

Răspunderea pentru aceasta revine guvernului francez. Nu este greu de prevăzut încotro este împinsă Franța de actuala politică a guvernului Mendès-

France și în primul rînd de ratificarea acordurilor de la Paris.

Consecința ei logică nu va fi alta decît că poziția Franței ca mare putere va slăbi considerabil și ea se va trezi izolată față în față cu dumanul ei secular — militarismul german.

Oamenii politici lucizi din Franța, care în minte evenimentele din preajma celui de al doilea război mondial, trag de pe acum semnalul de alarmă. „Aprobind acordurile de la Paris — a scris cunoscutul jurist Bernard Laverge — noi ne ștergem cu propria noastră mîna de pe lista marilor puteri. Dacă Franța va aproba acordurile de la Paris, ea va pași din nou pe calea unei dependențe înrobitoare”.

Între-adevăr, este ușor să-ți dai seama că prin aceste acorduri, Franța pierde în mare măsură dreptul de a duce o politică externă independentă și intr-o anumită măsură și o politică internă proprie, intrucît ea intră sub „controlul dublu” al blocului Atlantic și al „Uniunii vest-europene”. Forțele armate ale Franței vor intra sub comanda generalilor americani și poate chiar și sub comanda celor vest-germani, deoarece Germania occidentală va deveni în scurt timp cea mai puternică forță militară din apus. În fapt, Franța va fi lipsită de o armată națională. Tocmai aceste perspective sumbre au determinat comisia militară a Adunării Naționale să respingă acordurile de la Paris.

Cerurile politice franceze nu pot să nu vadă că Statele Unite, ale căror monopoluri tind să acapareze sursele de materii prime și pietele de desfacere ale Franței, subordonându-și complet economia ei, sînt interesate în slăbirea Franței. Același țel îl urmăresc și cerurile conducătoare engleze, care astăzi ca și în trecut vor să se descotorosească de Franța pentru a ocupa poziții dominante în Europa occidentală. În ceea ce privește Germania occidentală, refacerea potențialului ei economic-militar constituie o primăieie mortală pentru Franța. De pe acum Germania occidentală, care în primul an de după război se afla pe unul din ultimele locuri în comerțul exterior capitalist, ocupă deja locul al treilea după S.U.A. și Anglia, împingînd considerabil înapoi Franța. Monopolistii vest-germani, sprijinîți cu dolari americani, au imprimat economiei țării un caracter militarist-expansionist. În Germania occidentală au și început să răsunе urletele acestor lupi imperialiști, flămînzi de noi piețe de desfacere. „Arătați-vă colții” — așa este intitulat un articol dintr-un ziar vest-german, care îndeamnă pe monopolizii să lupte pentru noi piețe.

Nu este oare clar că imediat ce magnatul din Ruhr vor putea să-și înghebeze o armată, care va fi mult mai puternică decît cea a Franței, ei vor încerca să rezolve problema reimpărțirii piețelor și a resurselor de materii prime pe plan militar?

Iar experiența istorică a arătat că imperialiștii germani și-au îndreptat agresiunea în primul rînd împotriva Franței și a celorlalte țări pe care le-au socotit mai slabe, mai nepregătite. Poporul francez nu poate să nu țină minte că tocmai în acest mod au procedat militaristii germani și în primul și în cel de al doilea război mondial.

Cît privește Uniunea Sovietică și țările democrat-populare, dacă va fi nevoie, ele vor fi în stare firește să-și arate puterea lor imensă și să dovedească justetea și dreptatea cauzei lor.

Faptele arată că poporul francez nu este mai puțin interesat decît poporul sovietic și celelalte state europene ai căror reprezentanți au participat la conferința de la Moscova, să împiedice prin eforturile comune ale popoarelor iubitoare de pace o nouă agresiune a militarismului german.

De aceea, în aceste zile, în Franța se intensifică considerabil lupta maselor populare împotriva acordurilor nelaste de la Paris. Presa reacționară care nu de mult trimbă că în parlament există „o majoritate stabilă și solidă” în favoarea acordurilor de la Paris, a început să se alarmeze odată cu cunoașterea rezultatului votului din comisiile de afaceri externe și militare ale Adunării Naționale. Nu întîmplător, tocmai acum, în preajma deschiderii dezbaterilor în Adunarea Națională a Franței au sosit la Paris în grabă Dulles și Eden, care intenționează să exercite noi presiuni asupra parlamentarilor francezi.

Cerurile agresive din S.U.A., Anglia și Franța recurg la tot felul de tertipuri pentru a înșela vigilența poporului francez și a strecura în mijlocul zărilor strălucite de tot felul de știri publicate în presă, ratificarea acordurilor de la Paris. Una din manevrele folosite de guvernul francez urmărește să creeze impresia că ratificarea acordurilor de la Paris nu ar fi, chipurile, cu nimic potrivnică tratatului franco-sovietic. Aceste ceruri încearcă chiar să se folosească de tratatul franco-sovietic ca de un paravan pentru camuflarea politicii de remilitarizare a Germaniei occidentale.

Nota guvernului sovietic spulberă aceste încercări de a înșela poporul francez. Hotărîrea ce se desprinde din cuprinsul notei sovietice, de a face tot posibilu pentru a împiedica refacerea militarismului german, nu poate să nu ajute poporul francez să-și dea seama și mai clar de caracterul agresiv și antinațional al acordurilor de la Paris, de drumul primejdios pe care este tirul de guvernării săi.

Nota sovietică este o puternică contribuție la întărirea luptei pentru pace, împotriva remilitarizării Germaniei occidentale.

France și în primul rînd de ratificarea acordurilor de la Paris.

Consecința ei logică nu va fi alta decît că poziția Franței ca mare putere va slăbi considerabil și ea se va trezi izolată față în față cu dumanul ei secular — militarismul german.

Oamenii politici lucizi din Franța, care în minte evenimentele din preajma celui de al doilea război mondial, trag de pe acum semnalul de alarmă. „Aprobind acordurile de la Paris — a scris cunoscutul jurist Bernard Laverge — noi ne ștergem cu propria noastră mîna de pe lista marilor puteri. Dacă Franța va aproba acordurile de la Paris, ea va pași din nou pe calea unei dependențe înrobitoare”.

Între-adevăr, este ușor să-ți dai seama că prin aceste acorduri, Franța pierde în mare măsură dreptul de a duce o politică externă independentă și intr-o anumită măsură și o politică internă proprie, intrucît ea intră sub „controlul dublu” al blocului Atlantic și al „Uniunii vest-europene”. Forțele armate ale Franței vor intra sub comanda generalilor americani și poate chiar și sub comanda celor vest-germani, deoarece Germania occidentală va deveni în scurt timp cea mai puternică forță militară din apus. În fapt, Franța va fi lipsită de o armată națională. Tocmai aceste perspective sumbre au determinat comisia militară a Adunării Naționale să respingă acordurile de la Paris.

Cerurile politice franceze nu pot să nu vadă că Statele Unite, ale căror monopoluri tind să acapareze sursele de materii prime și pietele de desfacere ale Franței, subordonându-și complet economia ei, sînt interesate în slăbirea Franței. Același țel îl urmăresc și cerurile conducătoare engleze, care astăzi ca și în trecut vor să se descotorosească de Franța pentru a ocupa poziții dominante în Europa occidentală. În ceea ce privește Germania occidentală, refacerea potențialului ei economic-militar constituie o primăieie mortală pentru Franța. De pe acum Germania occidentală, care în primul an de după război se afla pe unul din ultimele locuri în comerțul exterior capitalist, ocupă deja locul al treilea după S.U.A. și Anglia, împingînd considerabil înapoi Franța. Monopolistii vest-germani, sprijinîți cu dolari americani, au imprimat economiei țării un caracter militarist-expansionist. În Germania occidentală au și început să răsunе urletele acestor lupi imperialiști, flămînzi de noi piețe de desfacere. „Arătați-vă colții” — așa este intitulat un articol dintr-un ziar vest-german, care îndeamnă pe monopolizii să lupte pentru noi piețe.

Nu este oare clar că imediat ce magnatul din Ruhr vor putea să-și înghebeze o armată, care va fi mult mai puternică decît cea a Franței, ei vor încerca să rezolve problema reimpărțirii piețelor și a resurselor de materii prime pe plan militar?

Iar experiența istorică a arătat că imperialiștii germani și-au îndreptat agresiunea în primul rînd împotriva Franței și a celorlalte țări pe care le-au socotit mai slabe, mai nepregătite. Poporul francez nu poate să nu țină minte că tocmai în acest mod au procedat militaristii germani și în primul și în cel de al doilea război mondial.

Cît privește Uniunea Sovietică și țările democrat-populare, dacă va fi nevoie, ele vor fi în stare firește să-și arate puterea lor imensă și să dovedească justetea și dreptatea cauzei lor.

Faptele arată că poporul francez nu este mai puțin interesat decît poporul sovietic și celelalte state europene ai căror reprezentanți au participat la conferința de la Moscova, să împiedice prin eforturile comune ale popoarelor iubitoare de pace o nouă agresiune a militarismului german.

De aceea, în aceste zile, în Franța se intensifică considerabil lupta maselor populare împotriva acordurilor nelaste de la Paris. Presa reacționară care nu de mult trimbă că în parlament există „o majoritate stabilă și solidă” în favoarea acordurilor de la Paris, a început să se alarmeze odată cu cunoașterea rezultatului votului din comisiile de afaceri externe și militare ale Adunării Naționale. Nu întîmplător, tocmai acum, în preajma deschiderii dezbaterilor în Adunarea Națională a Franței au sosit la Paris în grabă Dulles și Eden, care intenționează să exercite noi presiuni asupra parlamentarilor francezi.

Cerurile agresive din S.U.A., Anglia și Franța recurg la tot felul de tertipuri pentru a înșela vigilența poporului francez și a strecura în mijlocul zărilor strălucite de tot felul de știri publicate în presă, ratificarea acordurilor de la Paris. Una din manevrele folosite de guvernul francez urmărește să creeze impresia că ratificarea acordurilor de la Paris nu ar fi, chipurile, cu nimic potrivnică tratatului franco-sovietic. Aceste ceruri încearcă chiar să se folosească de tratatul franco-sovietic ca de un paravan pentru camuflarea politicii de remilitarizare a Germaniei occidentale.

Nota guvernului sovietic spulberă aceste încercări de a înșela poporul francez. Hotărîrea ce se desprinde din cuprinsul notei sovietice, de a face tot posibilu pentru a împiedica refacerea militarismului german, nu poate să nu ajute poporul francez să-și dea seama și mai clar de caracterul agresiv și antinațional al acordurilor de la Paris, de drumul primejdios pe care este tirul de guvernării săi.

Nota sovietică este o puternică contribuție la întărirea luptei pentru pace, împotriva remilitarizării Germaniei occidentale.

France și în primul rînd de ratificarea acordurilor de la Paris.

Consecința ei logică nu va fi alta decît că poziția Franței ca mare putere va slăbi considerabil și ea se va trezi izolată față în față cu dumanul ei secular — militarismul german.

Oamenii politici lucizi din Franța, care în minte evenimentele din preajma celui de al doilea război mondial, trag de pe acum semnalul de alarmă. „Aprobind acordurile de la Paris — a scris cunoscutul jurist Bernard Laverge — noi ne ștergem cu propria noastră mîna de pe lista marilor puteri. Dacă Franța va aproba acordurile de la Paris, ea va pași din nou pe calea unei dependențe înrobitoare”.

Între-adevăr, este ușor să-ți dai seama că prin aceste acorduri, Franța pierde în mare măsură dreptul de a duce o politică externă independentă și intr-o anumită măsură și o politică internă proprie, intrucît ea intră sub „controlul dublu” al blocului Atlantic și al „Uniunii vest-europene”. Forțele armate ale Franței vor intra sub comanda generalilor americani și poate chiar și sub comanda celor vest-germani, deoarece Germania occidentală va deveni în scurt timp cea mai puternică forță militară din apus. În fapt, Franța va fi lipsită de o armată națională. Tocmai aceste perspective sumbre au determinat comisia militară a Adunării Naționale să respingă acordurile de la Paris.

Cerurile politice franceze nu pot să nu vadă că Statele Unite, ale căror monopoluri tind să acapareze sursele de materii prime și pietele de desfacere ale Franței, subordonându-și complet economia ei, sînt interesate în slăbirea Franței. Același țel îl urmăresc și cerurile conducătoare engleze, care astăzi ca și în trecut vor să se descotorosească de Franța pentru a ocupa poziții dominante în Europa occidentală. În ceea ce privește Germania occidentală, refacerea potențialului ei economic-militar constituie o primăieie mortală pentru Franța. De pe acum Germania occidentală, care în primul an de după război se afla pe unul din ultimele locuri în comerțul exterior capitalist, ocupă deja locul al treilea după S.U.A. și Anglia, împingînd considerabil înapoi Franța. Monopolistii vest-germani, sprijinîți cu dolari americani, au imprimat economiei țării un caracter militarist-expansionist. În Germania occidentală au și început să răsunе urletele acestor lupi imperialiști, flămînzi de noi piețe de desfacere. „Arătați-vă colții” — așa este intitulat un articol dintr-un ziar vest-german, care îndeamnă pe monopolizii să lupte pentru noi piețe.

Nu este oare clar că imediat ce magnatul din Ruhr vor putea să-și înghebeze o armată, care va fi mult mai puternică decît cea a Franței, ei vor încerca să rezolve problema reimpărțirii piețelor și a resurselor de materii prime pe plan militar?

Iar experiența istorică a arătat că imperialiștii germani și-au îndreptat agresiunea în primul rînd împotriva Franței și a celorlalte țări pe care le-au socotit mai slabe, mai nepregătite. Poporul francez nu poate să nu țină minte că tocmai în acest mod au procedat militaristii germani și în primul și în cel de al doilea război mondial.

Cît privește Uniunea Sovietică și țările democrat-populare, dacă va fi nevoie, ele vor fi în stare firește să-și arate puterea lor imensă și să dovedească justetea și dreptatea cauzei lor.

Faptele arată că poporul francez nu este mai puțin interesat decît poporul sovietic și celelalte state europene ai căror reprezentanți au participat la conferința de la Moscova, să împiedice prin eforturile comune ale popoarelor iubitoare de pace o nouă agresiune a militarismului german.

De aceea, în aceste zile, în Franța se intensifică considerabil lupta maselor populare împotriva acordurilor nelaste de la Paris. Presa reacționară care nu de mult trimbă că în parlament există „o majoritate stabilă și solidă” în favoarea acordurilor de la Paris, a început să se alarmeze odată cu cunoașterea rezultatului votului din comisiile de afaceri externe și militare ale Adunării Naționale. Nu întîmplător, tocmai acum, în preajma deschiderii dezbaterilor în Adunarea Națională a Franței au sosit la Paris în grabă Dulles și Eden, care intenționează să exercite noi presiuni asupra parlamentarilor francezi.

Cerurile agresive din S.U.A., Anglia și Franța recurg la tot felul de tertipuri pentru a înșela vigilența poporului francez și a strecura în mijlocul zărilor strălucite de tot felul de știri publicate în presă, ratificarea acordurilor de la Paris. Una din manevrele folosite de guvernul francez urmărește să creeze impresia că ratificarea acordurilor de la Paris nu ar fi, chipurile, cu nimic potrivnică tratatului franco-sovietic. Aceste ceruri încearcă chiar să se folosească de tratatul franco-sovietic ca de un paravan pentru camuflarea politicii de remilitarizare a Germaniei occidentale.

Nota guvernului sovietic spulberă aceste încercări de a înșela poporul francez. Hotărîrea ce se desprinde din cuprinsul notei sovietice, de a face tot posibilu pentru a împiedica refacerea militarismului german, nu poate să nu ajute poporul francez să-și dea seama și mai clar de caracterul agresiv și antinațional al acordurilor de la Paris, de drumul primejdios pe care este tirul de guvernării săi.

Nota sovietică este o puternică contribuție la întărirea luptei pentru pace, împotriva remilitarizării Germaniei occidentale.

France și în primul rînd de ratificarea acordurilor de la Paris.

Consecința ei logică nu va fi alta decît că poziția Franței ca mare putere va slăbi considerabil și ea se va trezi izolată față în față cu dumanul ei secular — militarismul german.

Oamenii politici lucizi din Franța, care în minte evenimentele din preajma celui de al doilea război mondial, trag de pe acum semnalul de alarmă. „Aprobind acordurile de la Paris — a scris cunoscutul jurist Bernard Laverge — noi ne ștergem cu propria noastră mîna de pe lista marilor puteri. Dacă Franța va aproba acordurile de la Paris, ea va pași din nou pe calea unei dependențe înrobitoare”.

Între-adevăr, este ușor să-ți dai seama că prin aceste acorduri, Franța pierde în mare măsură dreptul de a duce o politică externă independentă și intr-o anumită măsură și o politică internă proprie, intrucît ea intră sub „controlul dublu” al blocului Atlantic și al „Uniunii vest-europene”. Forțele armate ale Franței vor intra sub comanda generalilor americani și poate chiar și sub comanda celor vest-germani, deoarece Germania occidentală va deveni în scurt timp cea mai puternică forță militară din apus. În fapt, Franța va fi lipsită de o armată națională. Tocmai aceste perspective sumbre au determinat comisia militară a Adunării Naționale să respingă acordurile de la Paris.

Cerurile politice franceze nu pot să nu vadă că Statele Unite, ale căror monopoluri tind să acapareze sursele de materii prime și pietele de desfacere ale Franței, subordonându-și complet economia ei, sînt interesate în slăbirea Franței. Același țel îl urmăresc și cerurile conducătoare engleze, care astăzi ca și în trecut vor să se descotorosească de Franța pentru a ocupa poziții dominante în Europa occidentală. În ceea ce privește Germania occidentală, refacerea potențialului ei economic-militar constituie o primăieie mortală pentru Franța. De pe acum Germania occidentală, care în primul an de după război se afla pe unul din ultimele locuri în comerțul exterior capitalist, ocupă deja locul al treilea după S.U.A. și Anglia, împingînd considerabil înapoi Franța. Monopolistii vest-germani, sprijinîți cu dolari americani, au imprimat economiei țării un caracter militarist-expansionist. În Germania occidentală au și început să răsunе urletele acestor lupi imperialiști, flămînzi de noi piețe de desfacere. „Arătați-vă colții” — așa este intitulat un articol dintr-un ziar vest-german, care îndeamnă pe monopolizii să lupte pentru noi piețe.

Nu este oare clar că imediat ce magnatul din Ruhr vor putea să-și înghebeze o armată, care va fi mult mai puternică decît cea a Franței, ei vor încerca să rezolve problema reimpărțirii piețelor și a resurselor de materii prime pe plan militar?

Iar experiența istorică a arătat că imperialiștii germani și-au îndreptat agresiunea în primul rînd împotriva Franței și a celorlalte țări pe care le-au socotit mai slabe, mai nepregătite. Poporul francez nu poate să nu țină minte că tocmai în acest mod au procedat militaristii germani și în primul și în cel de al doilea război mondial.

Cît privește Uniunea Sovietică și țările democrat-populare, dacă va fi nevoie, ele vor fi în stare firește să-și arate puterea lor imensă și să dovedească justetea și dreptatea cauzei lor.

Faptele arată că poporul francez nu este mai puțin interesat decît poporul sovietic și celelalte state europene ai căror reprezentanți au participat la conferința de la Moscova, să împiedice prin eforturile comune ale popoarelor iubitoare de pace o nouă agresiune a militarismului german.

De aceea, în aceste zile, în Franța se intensifică considerabil lupta maselor populare împotriva acordurilor nelaste de la Paris. Presa reacționară care nu de mult trimbă că în parlament există „o majoritate stabilă și solidă” în favoarea acordurilor de la Paris, a început să se alarmeze odată cu cunoașterea rezultatului votului din comisiile de afaceri externe și militare ale Adunării Naționale. Nu întîmplător, tocmai acum, în preajma deschiderii dezbaterilor în Adunarea Națională a Franței au sosit la Paris în grabă Dulles și Eden, care intenționează să exercite noi presiuni asupra parlamentarilor francezi.

Cerurile agresive din S.U.A., Anglia și Franța recurg la tot felul de tertipuri pentru a înșela vigilența poporului francez și a strecura în mijlocul zărilor strălucite de tot felul de știri publicate în presă, ratificarea acordurilor de la Paris. Una din manevrele folosite de guvernul francez urmărește să creeze impresia că ratificarea acordurilor de la Paris nu ar fi, chipurile, cu nimic potrivnică tratatului franco-sovietic. Aceste ceruri încearcă chiar să se folosească de tratatul franco-sovietic ca de un paravan pentru camuflarea politicii de remilitarizare a Germaniei occidentale.

Nota guvernului sovietic spulberă aceste încercări de a înșela poporul francez. Hotărîrea ce se desprinde din cuprinsul notei sovietice, de a face tot posibilu pentru a împiedica refacerea militarismului german, nu poate să nu ajute poporul francez să-și dea seama și mai clar de caracterul agresiv și antinațional al acordurilor de la Paris, de drumul primejdios pe care este tirul de guvernării săi.

Nota sovietică este o puternică contribuție la întărirea luptei pentru pace, împotriva remilitarizării Germaniei occidentale.

France și în primul rînd de ratificarea acordurilor de la Paris.

Consecința ei logică nu va fi alta decît că poziția Franței ca mare putere va slăbi considerabil și ea se va trezi izolată față în față cu dumanul ei secular — militarismul german.

Oamenii politici lucizi din Franța, care în minte evenimentele din preajma celui de al doilea război mondial, trag de pe acum semnalul de alarmă. „Aprobind acordurile de la Paris — a scris cunoscutul jurist Bernard Laverge — noi ne ștergem cu propria noastră mîna de pe lista marilor puteri. Dacă Franța va aproba acordurile de la Paris, ea va pași din nou pe calea unei dependențe înrobitoare”.

Între-adevăr, este ușor să-ți dai seama că prin aceste acorduri, Franța pierde în mare măsură dreptul de a duce o politică externă independentă și intr-o anumită măsură și o politică internă proprie, intrucît ea intră sub „controlul dublu” al blocului Atlantic și al „Uniunii vest-europene”. Forțele armate ale Franței vor intra sub comanda generalilor americani și poate chiar și sub comanda celor vest-germani, deoarece Germania occidentală va deveni în scurt timp cea mai puternică forță militară din apus. În fapt, Franța va fi lipsită de o armată națională. Tocmai aceste perspective sumbre au determinat comisia militară a Adunării Naționale să respingă acordurile de la Paris.

Cerurile politice franceze nu pot să nu vadă că Statele Unite, ale căror monopoluri tind să acapareze sursele de materii prime și pietele de desfacere ale Franței, subordonându-și complet economia ei, sînt interesate în slăbirea Franței. Același țel îl urmăresc și cerurile conducătoare engleze, care astăzi ca și în trecut vor să se descotorosească de Franța pentru a ocupa poziții dominante în Europa occidentală. În ceea ce privește Germania occidentală, refacerea potențialului ei economic-militar constituie o primăieie mortală pentru Franța. De pe acum Germania occidentală, care în primul an de după război se afla pe unul din ultimele locuri în comerțul exterior capitalist, ocupă deja locul al treilea după S.U.A. și Anglia, împingînd considerabil înapoi Franța. Monopolistii vest-germani, sprijinîți cu dolari americani, au imprimat economiei țării un caracter militarist-expansionist. În Germania occidentală au și început să răsunе urletele acestor lupi imperialiști, flămînzi de noi piețe de desfacere. „Arătați-vă colții” — așa este intitulat un articol dintr-un ziar vest-german, care îndeamnă pe monopolizii să lupte pentru noi piețe.

Nu este oare clar că imediat ce magnatul din Ruhr vor putea să-și înghebeze o armată, care va fi mult mai puternică decît cea a Franței, ei vor încerca să rezolve problema reimpărțirii piețelor și a resurselor de materii prime pe plan militar?

Iar experiența istorică a arătat că imperialiștii germani și-au îndreptat agresiunea în primul rînd împotriva Franței și a celorlalte țări pe care le-au socotit mai slabe, mai nepregătite. Poporul francez nu poate să nu țină minte că tocmai în acest mod au procedat militaristii germani și în primul și în cel de al doilea război mondial.

Cît privește Uniunea Sovietică și țările democrat-populare, dacă va fi nevoie, ele vor fi în stare firește să-și arate puterea lor imensă și să dovedească justetea și dreptatea cauzei lor.

Faptele arată că poporul francez nu este mai puțin interesat decît poporul sovietic și celelalte state europene ai căror reprezentanți au participat la conferința de la Moscova, să împiedice prin eforturile comune ale popoarelor iubitoare de pace o nouă agresiune a militarismului german.

De aceea, în aceste zile, în Franța se intensifică considerabil lupta maselor populare împotriva acordurilor nelaste de la Paris. Presa reacționară care nu de mult trimbă că în parlament există „o majoritate stabilă și solidă” în favoarea acordurilor de la Paris, a început să se alarmeze odată cu cunoașterea rezultatului votului din comisiile de afaceri externe și militare ale Adunării Naționale. Nu întîmplător, tocmai acum, în preajma deschiderii dezbaterilor în Adunarea Națională a Franței au sosit la Paris în grabă Dulles și Eden, care intenționează să exercite noi presiuni asupra parlamentarilor francezi.

Cerurile agresive din S.U.A., Anglia și Franța recurg la tot felul de tertipuri pentru a înșela vigilența poporului francez și a strecura în mijlocul zărilor strălucite de tot felul de știri publicate în presă, ratificarea acordurilor de la Paris. Una din manevrele folosite de guvernul francez urmărește să creeze impresia că ratificarea acordurilor de la Paris nu ar fi, chipurile, cu nimic potrivnică tratatului franco-sovietic. Aceste ceruri încearcă chiar să se folosească de tratatul franco-sovietic ca de un paravan pentru camuflarea politicii de remilitarizare a Germaniei occidentale.

Nota guvernului sovietic spulberă aceste încercări de a înșela poporul francez. Hotărîrea ce se desprinde din cuprinsul notei sovietice, de a face tot posibilu pentru a împiedica refacerea militarismului german, nu poate să nu ajute poporul francez să-și dea seama și mai clar de caracterul agresiv și antinațional al acordurilor de la Paris, de drumul primejdios pe care este tirul de guvernării săi.

Nota sovietică este o puternică contribuție la întărirea luptei pentru pace, împotriva remilitarizării Germaniei occidentale.

France și în primul rînd de ratificarea acordurilor de la Paris.

Consecința ei logică nu va fi alta decît că poziția Franței ca mare putere va slăbi considerabil și ea se va trezi izolată față în față cu dumanul ei secular — militarismul german.

Oamenii politici lucizi din Franța, care în minte evenimentele din preajma celui de al doilea război mondial, trag de pe acum semnalul de alarmă. „Aprobind acordurile de la Paris — a scris cunoscutul jurist Bernard Laverge — noi ne ștergem cu propria noastră mîna de pe lista marilor puteri. Dacă Franța va aproba acordurile de la Paris, ea va pași din nou pe calea unei dependențe înrobitoare”.

Între-adevăr, este ușor să-ți dai seama că prin aceste acorduri, Franța pierde în mare măsură dreptul de a duce o politică externă independentă și intr-o anumită măsură și o politică internă proprie, intrucît ea intră sub „controlul dublu” al blocului Atlantic și al „Uniunii vest-europene”. Forțele armate ale Franței vor intra sub comanda generalilor americani și poate chiar și sub comanda celor vest-germani, deoarece Germania occidentală va deveni în scurt timp cea mai puternică forță militară din apus. În fapt, Franța va fi lipsită de o armată națională. Tocmai aceste perspective sumbre au determinat comisia militară a Adunării Naționale să respingă acordurile de la Paris.

Cerurile politice franceze nu pot să nu vadă că Statele Unite, ale căror monopoluri tind să acapareze sursele de materii prime și pietele de desfacere ale Franței, subordonându-și complet economia ei, sînt interesate în slăbirea Franței. Același țel îl urmăresc și cerurile conducătoare engleze, care astăzi ca și în trecut vor să se descotorosească de Franța pentru a ocupa poziții dominante în Europa occidentală. În ceea ce privește Germania occidentală, refacerea potențialului ei economic-militar constituie o primăieie mortală pentru Franța. De pe acum Germania occidentală, care în primul an de după război se afla pe unul din ultimele locuri în comerțul exterior capitalist, ocupă deja locul al treilea după S.U.A. și Anglia, împingînd considerabil înapoi Franța. Monopolistii vest-germani, sprijinîți cu dolari americani, au imprimat economiei țării un caracter militarist-expansionist. În Germania occidentală au și început să răsunе urletele acestor lupi imperialiști, flămînzi de noi piețe de desfacere. „Arătați-vă colții” — așa este intitulat un articol dintr-un ziar vest-german, care îndeamnă pe monopolizii să lupte pentru noi piețe.

Nu este oare clar că imediat ce magnatul din Ruhr vor putea să-și înghebeze o armată, care va fi mult mai puternică decît cea a Franței, ei vor încerca să rezolve problema reimpărțirii piețelor și a resurselor de materii prime pe plan militar?

Iar experiența istorică a arătat că imperialiștii germani și-au îndreptat agresiunea în primul rînd împotriva Franței și a celorlalte țări pe care le-au socotit mai slabe, mai nepregătite. Poporul francez nu poate să nu țină minte că tocmai în acest mod au procedat militaristii germani și în primul și în cel de al doilea război mondial.

Cît privește Uniunea Sovietică și țările democrat-populare, dacă va fi nevoie, ele vor fi în stare firește să-și arate puterea lor imensă și să dovedească justetea și dreptatea cauzei lor.

Faptele arată că poporul francez nu este mai puțin interesat decît poporul sovietic și celelalte state europene ai căror reprezentanți au participat la conferința de la Moscova, să împiedice prin eforturile comune ale popoarelor iubitoare de pace o nouă agresiune a militarismului german.

De aceea, în aceste zile, în Franța se intensifică considerabil lupta maselor populare împotriva acordurilor nelaste de la Paris. Presa reacționară care nu de mult trimbă că în parlament există „o majoritate stabilă și solidă” în favoarea acordurilor de la Paris, a început să se alarmeze odată cu cunoașterea rezultatului votului din comisiile de afaceri externe și militare ale Adunării Naționale. Nu întîmplător, tocmai acum, în preajma deschiderii dezbaterilor în Adunarea Națională a Franței au sosit la Paris în grabă Dulles și Eden, care intenționează să exercite noi presiuni asupra parlamentarilor francezi.

Cerurile agresive din S.U.A., Anglia și Franța recurg la tot felul de tertipuri pentru a înșela vigilența poporului francez și a strecura în mijlocul zărilor strălucite de tot felul de știri publicate în presă, ratificarea acordurilor de la Paris. Una din manevrele folosite de guvernul francez urmărește să creeze impresia că ratificarea acordurilor de la Paris nu ar fi, chipurile, cu nimic potrivnică tratatului franco-sovietic. Aceste ceruri încearcă chiar să se folosească de tratatul franco-sovietic ca de un paravan pentru camuflarea politicii de remilitarizare a Germaniei occidentale.

Nota guvernului sovietic spulberă aceste încercări de a înșela poporul francez. Hotărîrea ce se desprinde din cuprinsul notei sovietice, de a face tot posibilu pentru a împiedica refacerea militarismului german, nu poate să nu ajute poporul francez să-și dea seama și mai clar de caracterul agresiv și antinațional al acordurilor de la Paris, de drumul primejdios pe care este tirul de guvernării săi.

Nota sovietică este o puternică contribuție la întărirea luptei pentru pace, împotriva remilitarizării Germaniei occidentale.

France și în primul rînd de ratificarea acordurilor de la Paris.

Consecința ei logică nu va fi alta decît că poziția Franței ca mare putere va slăbi considerabil și ea se va trezi izolată față în față cu dumanul ei secular — militarismul german.

Oamenii politici lucizi din Franța, care în minte evenimentele din preajma celui de al doilea război mondial, trag de pe acum semnalul de alarmă. „Aprobind acordurile de la Paris — a scris cunoscutul jurist Bernard Laverge — noi ne ștergem cu propria noastră mîna de pe lista marilor puteri. Dacă Franța va aproba acordurile de la Paris, ea va pași din nou pe calea unei dependențe înrobitoare”.

Între-adevăr, este ușor să-ți dai seama că prin aceste acorduri, Franța pierde în mare măsură dreptul de a duce o politică externă independentă și intr-o anumită măsură și o politică internă proprie, intrucît ea intră sub „controlul dublu” al blocului Atlantic și al „Uniunii vest-europene”. Forțele armate ale Franței vor intra sub comanda generalilor americani și poate chiar și sub comanda celor vest-germani, deoarece Germania occidentală va deveni în scurt timp cea mai puternică forță militară din apus. În fapt, Franța va fi lipsită de o armată națională. Tocmai aceste perspective sumbre au determinat comisia militară a Adunării Naționale să respingă acordurile de la Paris.

Cerurile politice franceze nu pot să nu vadă că Statele Unite, ale căror monopoluri tind să acapareze sursele de materii prime și pietele de desfacere ale Franței, subordonându-și complet economia ei, sînt interesate în slăbirea Franței. Același țel îl urmăresc și cerurile conducătoare engleze, care astăzi ca și în trecut vor să se descotorosească de Franța pentru a ocupa poziții dominante în Europa occidentală. În ceea ce privește Germania occidentală, refacerea potențialului ei economic-militar constituie o primăieie mortală pentru Franța. De pe acum Germania occidentală, care în primul an de după război se afla pe unul din ultimele locuri în comerțul exterior capitalist, ocupă deja locul al treilea după S.U.A. și Anglia, împingînd considerabil înapoi Franța. Monopolistii vest-germani, sprijinîți cu dolari americani, au imprimat economiei țării un caracter militarist-expansionist. În Germania occidentală au și început să răsunе urletele acestor lupi imperialiști, flămînzi de noi piețe de desfacere. „Arătați-vă colții” — așa este intitulat un articol dintr-un ziar vest-german, care îndeamnă pe monopolizii să lupte pentru noi piețe.

Nu este oare clar că imediat ce magnatul din Ruhr vor putea să-și înghebeze o armată, care va fi mult mai puternică decît cea a Franței, ei vor încerca să rezolve problema reimpărțirii piețelor și a resurselor de materii prime pe plan militar?

Iar experiența istorică a arătat că imperialiștii germani și-au îndreptat agresiunea în primul rînd împotriva Franței și a celorlalte țări pe care le-au socotit mai slabe, mai nepregătite. Poporul francez nu poate să nu țină minte că tocmai în acest mod au procedat militaristii germani și în primul și în cel de al doilea război mondial.

Cît privește Uniunea Sovietică și țările democrat-populare, dacă va fi nevoie, ele vor fi în stare firește să-și arate puterea lor imensă și să dovedească justetea și dreptatea cauzei lor.

Faptele arată că poporul francez nu este mai puțin interesat decît poporul sovietic și celelalte state europene ai căror reprezentanți au participat la conferința de la Moscova, să împiedice prin eforturile comune ale popoarelor iubitoare de pace o nouă agresiune a militarismului german.

De aceea, în aceste zile, în Franța se intensifică considerabil lupta maselor populare împotriva acordurilor nelaste de la Paris. Presa reacționară care nu de mult trimbă că în parlament există „o majoritate stabilă și solidă” în favoarea acord

In numele infloririi si intaririi puterii Republicii noastre dragi

Adunarea cadrelor didactice universitare

Membrii corpului didactic universitar din Capitala, academicienii, profesorii universitari, conferențiarii, asistentii, s-au intrunit joi după amiază într-o mare adunare în aula Facultății de științe juridice pentru a-și spune cu hotărâre cuvântul în problemele asigurării păcii și securității în Europa.

In prezidiul adunării au luat loc: acad. prof. S. Stoilov, prof. univ. Gh. Ionescu-Sisești, acad. prof. Ionescu-Mihăilești, acad. prof. M. Ralea, acad. prof. Gh. Spacu, acad. prof. Iorgu Iordan, prof. univ. V. Vilcoș, prof. univ. dr. D. Combescu, prof. univ. N. Sălăgeanu, prof. univ. Traian Ionașcu, acad. prof. Șt. Milcu, prof. univ. C. Dinulescu, acad. prof. Al. Rosciti, prof. univ. N. Condescu, conf. univ. O. Săvulescu-Mamulea, prof. univ. Militaru Filipescu, acad. prof. C. Balmuş, prof. univ. Al. Graur, prof. univ. Mitu Dumitrescu, prof. univ. A. Ofitea, prof. univ. C. A. Pipido, prof. univ. Ion Mayer, prof. univ. G. G. Demetrescu, prof. univ. I. Steopoe, prof. univ. D. Carlianu.

pasnică împotriva oricărei încercări de a o turbura.

Acad. Mihail Ralea a reamintit consecințele nefaste pe care le-a avut în trecut divizarea Europei în blocuri ostile.

Astăzi din nou, puterile imperialiste caută să despartă lumea în blocuri ostile. Ele reînnoiesc Germania occidentală, din nou amele în mâna agresorilor hitleristi. Poporul nostru nu uită însă că, într-o singură generație, a suferit două cetrotipi din partea militarismului german, nu uită jefuirea țării de către ocupanții germani, lagărele de exterminare, asasinatelor legionare. Noi nu vrem ca aceste lucruri să se mai repete. Vrem pace, dar sintem hotărâți a fi puternici, a ne coordona eforturile cu celelalte state iubitoare de pace, a organiza apărarea noastră împotriva oricărei agresiuni.

Noi, intelectuali, a încheiat acad. M. Ralea, ne luăm angajamentul de a depune toate eforturile, toată munca, sacrificiul, de a ne voiește viața pentru ca, împreună cu întregul popor, unit într-o uniune sacră, să ne facem datoria de apăratori ai păcii, ai libertății și suveranității noastre, în cadrul marelui lagăr al păcii, democrației și socialismului, în frunte cu Uniunea Sovietică.

Oamenii care muncesc pe ogoare, în uzine în laboratoare, la catedre, salutați cu încredere Declarația de la Moscova și o vor sprijini prin activitatea lor.

Oamenii muncii din generația mea au cunoscut suferințele, mizeria și dezastrelle mai multor țări — a spus acad. prof. univ. Iorgu Iordan, laureat al Premiului de Stat.

Ca om de știință care-și dă seama că munca lui ca și a tuturor tovarășilor lui de breaslă din lumea întreagă nu este profitabilă și nu poate da roadele urmărite decât în condiții de pace, aderă cu adâncă convingere la hotărârile luate de conferința de la Moscova.

A luat apoi cuvântul prof. univ. dr. D. Combescu, laureat al Premiului de Stat. Încordarea internațională la care asistăm astăzi, rezultat al uneltilor vinzătorilor de mârșă, nu poate să nu ne dea de gândit — a spus vorbitorul. Față de soarta pe care această încordare tinde să o pregătească oamenilor muncii științifi, doritorii de pace și progres, indiferența nu găsește nici o explicație.

Personalul școlilor de toate categoriile se gândește cu revolta la posibilitatea unui nou război. Sint pe reente distrugerile, nenorocirile, lipsurile în care ne-am zăbuit în ultimul război ca să nu se înțeleagă de ce vrem pace, de ce urim războiul pregătit de cei ce nu se mai satură cu profiturile de pe urma vârsărilor de sânge.

Ne angajăm să sprijinim hotărârile conferinței de la Moscova.

Luind cuvântul, prof. C. Dinulescu, membru corespondent al Academiei R.P.R., rectorul Institutului Politehnic, a spus: — Ca om de știință și tehnician, care cunoaște forțele de creație ca și forțele de distrugere, sint în toate fibrele ființei mele nevoia de a lupta cu toată hotărârea în contra celor care împing la un nou război.

Din toată inima adresez o chemare călduroasă către toți oamenii de știință, tehnicienii, profesorii și oamenii muncii, să unească eforturile lor în lupta contra raționalității acordurilor de la Londra și Paris, în contra renașterii militarismului vest-german cetrotip, în marea luptă pentru împiedicarea declanșării unui nou război mondial, pentru curerirea păcii și organizarea securității colective în Europa.

A luat apoi cuvântul prof. univ. Traian Ionașcu, care a spus între altele: — Declarația conferinței de la Moscova corespunde pe deplin așteptărilor noastre. De aceea ne-o însușim cu toată însuflețirea, înțelegând să o sprijinim prin toate mijloacele. Ea ne îndeamnă să ne intensificăm în așa măsură activitatea încât contribuția pe care specificul muncii noastre o dă la dezvoltarea continuă a economiei și culturii noastre, ca și la întărirea capacității de apărare a patriei, să fie la nivelul superior al cerințelor situației actuale.

La încheierea discuțiilor, prof. N. Sălăgeanu, rectorul Universității „C. I. Parhon”, a dat citire unei moțiuni, prin care profesorii conferențiarii și asistentii din institutele de învățământ superior din București își exprimă deplina solidaritate cu istorica Declarație adoptată de conferința de la Moscova.

Moțiunea a fost adoptată de cei prezenți prin aplauze puternice.

Lupta popoarelor europene împotriva reînvierii militarismului german

Alți deputați francezi declară că vor vota împotriva acordurilor de la Paris

PARIS 16 (Agerpres). — Pe măsură ce se apropie data începerii dezbaterilor din Adunarea Națională în problema ratificării acordurilor de la Londra și Paris, în Franța crește mișcarea împotriva reînnoierii militarismului german. Ziarul „L'Humanité” a publicat o nouă listă de deputați care au declarat că vor vota împotriva ratificării acordurilor. Deputatul Joseph Denais (republican independent) a declarat în fața unui grup de muncitori parizieni: „Am votat împotriva tratatului cu privire la „comunitatea defensivă europeană” și voi vota împotriva noilor acorduri”. Deputatul Grimaud (M.R.P.) a declarat unei delegații de femei din Grenoble că este împotriva acordurilor cu privire la reînnoierea Germaniei occidentale.

carea de protest împotriva acordurilor de la Paris.

La 14 decembrie a avut loc la Bonn o conferință de presă, la care au luat cuvântul W. Elbes, președintele Uniunii germanilor care luptă pentru unitate, pace și libertate, paco și secretarul general al acestei uniuni. El a aprobat propunerile U. R. S. S. cu privire la crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa și au cerut ca guvernul de la Bonn să înceapă tratative cu Uniunea Sovietică și Republica Democrată Germană pentru realizarea cât mai grabnică a unificării pașnice a Germaniei. În rândurile corespondenților care au participat la conferința de presă s-a difuzat textul apelului Uniunii germanilor care luptă pentru unitate, pace și libertate, adresat deputaților în Bundestagul de la Bonn. Apelul cheamă pe deputații din Bundestag să se pronunțe împotriva ratificării acordurilor de la Paris, pentru ducerea de tratative.

nu privește numai Polonia, ci și întregul lagăr al păcii. Milioanele de locuitori ai orașelor și satelor noastre au sprijinit pe deplin la numeroasele adunări de masă hotărârile conferinței de la Moscova, confirmând adevărul incontestabil că politica de pace a partidului și guvernului este expresia voinței întregului popor.

Poporul polonez, împreună cu celelalte popoare, va apăra din toate forțele cauza păcii. Vom demasca neobosit și în mod consecvent pe instigatorii la război și planurile lor sinistre.

Poporul polonez va apăra din toate forțele cauza păcii

VARSOVIA 16 (Agerpres). — P.A.P. La 14 decembrie a avut loc la Varsovia o sesiune a comitetului pe întreaga Polonia a Frontului Național, consacrată rezultatelor alegerilor pentru organele locale ale puterii de stat și conferinței de la Moscova a țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa. La sesiune au participat membrii Biroului Politic al Comitetului Central al Frontului Național, precum și a reprezentanților diplomației ai țărilor de democrație populară. Mitingul a fost deschis de Adolf Svoboda, primarul orașului Praga. Șeful delegației guvernamentale a Republicii Cehoslovacie la conferința de la Moscova, primul ministru Viliam Siroky, a rostit o cuvântare consacrată rezultatelor lucrărilor conferinței de la Moscova și Declarației adoptate la această conferință.

Tineretul vest-german refuză să devină carne de tun

BERLIN 16 (Agerpres). — Peste 1.500 tineri și tinere din Solingen, membri ai diverselor organizații de tineret și sindicale, s-au intrunit în cadrul unui mare miting împotriva reînnoierii Germaniei occidentale, exprimându-și hotărârea fermă de a nu deveni niciodată mercenari într-o vitoare armată vest-germană.

Participanții la miting au adresat în unanimitate o scrisoare membrilor Bundestagului, cerându-le să nu voteze ratificarea acordurilor de la Paris.

La Bremerhaven a avut loc o mare întrunire a tineretului din acest oraș, la care au participat studenții, elevii, ucenicii, tinerii muncitori, membri ai organizației de tineret „Die Falken”, ai Uniunii tineretului creștin etc. În unanimitate, participanții la întrunire s-au declarat împotriva recrutării forțate plănuită de guvern și au adoptat o serie de hotărâri în vederea organizării de acțiuni concrete împotriva reînnoierii. Întruniri ale tineretului împotriva reînnoierii au mai avut loc la Dortmund și la Herne.

Dacă forțele agresive vor declanșa războiul, vor fi nimicite

PRAGA 15 (Agerpres). — CETEKA La 14 decembrie a avut loc în piața Staromestska din Praga un miting de protest împotriva reînnoierii Germaniei occidentale și în sprijinul Declarației de la Moscova a conferinței țărilor europene.

În piață și pe străzile din jurul pieței s-au adunat 150.000 de oameni. A fost întâmpinată cu aplauze furtivoase apariția la tribuna de onoare a lui Antonin Zatopecky, președintele Republicii. Viliam Siroky, prim ministru, Antonin Novotny, prim secretar al C.C. al Partidului Comunist din Cehoslovacia, a membrilor Biroului Politic al Comitetului Central al Frontului Național, precum și a reprezentanților diplomației ai țărilor de democrație populară. Mitingul a fost deschis de Adolf Svoboda, primarul orașului Praga. Șeful delegației guvernamentale a Republicii Cehoslovacie la conferința de la Moscova, primul ministru Viliam Siroky, a rostit o cuvântare consacrată rezultatelor lucrărilor conferinței de la Moscova și Declarației adoptate la această conferință.

Cuvântul de deschidere a fost rostit de acad. prof. S. Stoilov, membru în Prezidiul Academiei R.P.R., care a spus între altele: —

Pe deasupra aspirațiilor individuale sau colective, pe deasupra credințelor filozofice sau religioase, a concepțiilor politice și sociale care guvernează în diversele țări, pentru fiecare om cinstit stă azi în primul rând nevoia arzătoare de a-și asigura liniștea necesară muncii sale, pentru a-1 vedea roadele, pentru a se bucura de ele.

Noul regim din țara noastră — a spus prof. univ. V. Vilcoș — a pus la îndemina poporului numeroase instituții noi de cultură, pentru luminarea tuturor și pentru antrenarea celor mulți la o colaborare fecundă pe tărîmul cercetării științifice. S-au realizat astfel însemnate progrese de potențial de muncă. S-a constatat cu acest prilej că poporul arată o rivină minunată de a pătrunde în palatele luminate de știință.

Reînnoierea militarismului german ucigător, plănuită de politicieni ce nu vor să învețe din pildele istoriei, ar fi o mare primejdie pentru omenire.

Popoarele știu ce este războiul și, cînd s-ar ivi un început de aventură care să le amenințe pacea, viața, libertatea, ele vor să se dea un răspuns hotărît aventurii nimicitoare de viață și de libertate.

Se lărgește mișcarea de protest în Germania occidentală

BERLIN 16 (Agerpres). A.D.N. În Germania occidentală se lărgește mișcarea de protest împotriva acordurilor de la Paris.

În incheierea ziarului scrie: „Se pare că unii oameni din Occident și în special din Germania occidentală sunt conștienți de consecințele ratificării acordurilor de la Paris. Aceștia ar trebui să examineze cu atenție documentele conferinței de la Moscova pentru a se lămuri”.

Manevrele lui Mendès-France în India

BOMBAY, 16 (Agerpres). — În cursul zilei de 16 decembrie, președintele Republicii Populare Federative Iugoslaviae, Iosip Broz Tito, a sosit la Bombay. El a fost întâmpinat în port, în numele președintelui Indiei, de către Saiteri, guvernatorul orașului Bombay, precum și de către ambasadorul Iugoslaviae în India.

De la ambasada U.R.S.S. în R.P.R.

Ambasada Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste din Republica Populă Română exprimă mulțumirile sale organizațiilor și persoanelor care au trimis la ambasadă condoleanțele lor, cu ocazia înecării din viață a primului locționar al ministrului Afacerilor Externe al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, A. I. Vișninski.

Adunarea slujitorilor cultelor din Capitală

In aula Institutului teologic a avut loc joi adunarea slujitorilor cultelor din Capitală, convocată de Comitetul orășnesc de luptă pentru pace, în legătură cu problemele izvorite din Declarația conferinței de la Moscova și din rezoluțiile ultimei sesiuni a Consiliului Mondial al Păcii.

Adunarea a fost deschisă de tov. I. Săndulescu, secretar al Comitetului de luptă pentru pace al Capitalei.

Preotul Alex. Ionescu, membru în Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., a făcut o expunere asupra desfășurării sesiunii de la Stockholm a Consiliului Mondial al Păcii, la care a participat ca membru al delegației romine. Trebuie să luptăm activ pentru izbândă păcii, a spus vorbitorul, să nu precupețim nici un efort pentru a face din patria noastră un bastion de neînving al păcii.

Protopopul romano-catolic Kreis Emanuel a spus între altele: Conferința de importanță istorică care a avut loc la Moscova subliniază din nou urmările grave ce le-ar avea reînnoierea militarismului german. Popoarele iubitoare de pace doresc o Germanie unificată, democrată, liberă, nu o Germanie revanșardă.

Vizita președintelui Iugoslaviae în India

BOMBAY, 16 (Agerpres). — În cursul zilei de 16 decembrie, președintele Republicii Populare Federative Iugoslaviae, Iosip Broz Tito, a sosit la Bombay. El a fost întâmpinat în port, în numele președintelui Indiei, de către Saiteri, guvernatorul orașului Bombay, precum și de către ambasadorul Iugoslaviae în India.

Vie activitate diplomatică în capitala Franței înaintea sesiunii Consiliului Uniunii Atlanticului

PARIS 16 (Agerpres). — TASS La 15 decembrie a sosit la Paris secretarul de stat al S.U.A., Dulles, pentru a participa la sesiunea Consiliului Uniunii Atlanticului de nord. Pentru seara de 16 decembrie a fost fixată o consfătuire între Dulles, Eden și Mendès-France la Ministerul Afacerilor Externe al Franței, după sosirea lui Eden. Îndată după sosirea sa la Paris, Dulles a convocat la ambasada americană o conferință la care au participat: generalul Gruenther, comandantul suprem al forțelor armate ale uniunii Atlanticului de nord în Europa, amiralul Radford, președintele grupului unit al șefilor de state majore ale S.U.A., Anderson, ministru adjunct al Apărării al S.U.A., Humphrey, ministrul de Finanțe al S.U.A., și Stassen, directorul oficiului pentru operațiunile în străinătate al S.U.A.

Manevrele lui Mendès-France în India

BOMBAY, 16 (Agerpres). — În cursul zilei de 16 decembrie, președintele Republicii Populare Federative Iugoslaviae, Iosip Broz Tito, a sosit la Bombay. El a fost întâmpinat în port, în numele președintelui Indiei, de către Saiteri, guvernatorul orașului Bombay, precum și de către ambasadorul Iugoslaviae în India.

De la ambasada U.R.S.S. în R.P.R.

Ambasada Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste din Republica Populă Română exprimă mulțumirile sale organizațiilor și persoanelor care au trimis la ambasadă condoleanțele lor, cu ocazia înecării din viață a primului locționar al ministrului Afacerilor Externe al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, A. I. Vișninski.

SPECTACOLELE DE AZI

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.: Manci roșu; Teatrul de Stat de Operă: Casa cu trei fete; Național „I. L. Caragiale” (Studio): Martiri Rogers descoperă America; Național „I. L. Caragiale” (Comedia): Fata în război; Municipal: Pădure; Tineretului: David Copperfield (ora 9); Studiului Actorului de Film „C. Noftaru”: Minciunoi; Armatei (B-dul G-ral Aghezu): De partea cealaltă; Armatei (Calea 13 Septembrie): Jucătorii de cărți și Căștorla; Muncitorilor C.F.R. (Giulești) Articolul 19; Ansamblul de Estradă al R.P.R.: Concert de muzică ușoară românească (ora 20.15, în sala din Calea Victoriei); Magazin de sticl (ora 19.30, în sala din str. Alex. Popov nr. 23); Cercul de Stat: Primul spectacol; Teatrul „Tândărică”: Băiat și vită (ora 10); Umor pe scori (ora 20, în sala Barbu Bera).

Mitinguri în întreaga țară

In orașele și satele patriei noastre, în întreprinderi, instituții și școli, în safturile păcii din cartiere, muncitori, țărani, intelectuali, funcționari, gospodine și meseriași își exprimă adevăratele la hotărârile conferinței de la Moscova, condamnând cu energie manevrele pe care cerurile agresive din Occident le fac în scopul reînnoierii Wehrmachtului.

Adunarea slujitorilor cultelor din Capitală

Popoarele iubitoare de pace — a spus protopopul Kreis Emanuel — au arătat din nou că ele doresc să trăiască în pace. Măsurile pe care le vor lua țările participante la conferința de la Moscova, în caz de ratificare a acordurilor de la Paris, corespund hotărârilor de la Yalta și Potsdam, precum și Cartei Națiunilor Unite.

Ca slujitori ai altarelor — a declarat predicatorul Alex. Popovici, din partea cultului baptist, sintem hotărâți să ne intensificăm strădania și contribuția la izbândă cauzei păcii.

Rabinul Halperin, din partea cultului mozaic, a amintit distrugerile și bestialitățile nemaiapomenite făptuite de agresorii hitleristi în timpul războiului mondial. Astăzi, acordurile de la Paris caută să reînvie militarismul vest-german agresiv. De aceea, noi ne alăturăm luptei Uniunii Sovietice și celorlalte țări iubitoare de pace pentru crearea unui sistem de securitate colectivă, care ar fi o garanție împotriva reînnoierii militarismului german.

Din partea cultului adventist a vorbit predicatorul Vasile Florescu, care a spus între altele: Din cele văzute și trăite de cei mai mulți dintre noi în războaiele mondiale prin care am trecut, sintem datori, ca păstori de suflete, să tragem învățături și să călăuzim credincioșii noștri în lupta pentru apărarea păcii.

Preotul N. Nicolaescu, prorectorul Institutului teologic, a subliniat că slujitorii altarelor trebuie să îndrume pe credincioșii lor pe calea păcii, securității colective, a înțelegerii pașnice între popoare, potrivit principiilor înscrise în Declarația conferinței de la Moscova.

In numele cultului musulman, Murat Abibulah a spus: credincioșii musulmanii din R.P.R., alături de întregul popor aprobă cu deplină convingere în Declarația comună adoptată în conferința de la Moscova.

Gh. Bradin, din partea cultului pentecostal, a spus între altele: Popoarele își dau bine seama că reînnoierea militarismului german deschide perspectiva unor noi măceluri, distrugeri și suferințe și în fața acestui pericol ele fac front comun spre a bara drumul aceluia care vor să aprindă din nou lumea.

Au vorbit Ervant Melidon, în numele cultului armeano-gregorian, Toma Dobre, din partea cultului adventist, preotul ortodox Ion Nicolau etc.

La sfârșit s-a adoptat o moțiune. (Agerpres)

Manevrele lui Mendès-France în India

BOMBAY, 16 (Agerpres). — În cursul zilei de 16 decembrie, președintele Republicii Populare Federative Iugoslaviae, Iosip Broz Tito, a sosit la Bombay. El a fost întâmpinat în port, în numele președintelui Indiei, de către Saiteri, guvernatorul orașului Bombay, precum și de către ambasadorul Iugoslaviae în India.

De la ambasada U.R.S.S. în R.P.R.

Ambasada Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste din Republica Populă Română exprimă mulțumirile sale organizațiilor și persoanelor care au trimis la ambasadă condoleanțele lor, cu ocazia înecării din viață a primului locționar al ministrului Afacerilor Externe al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, A. I. Vișninski.

SPECTACOLELE DE AZI

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.: Manci roșu; Teatrul de Stat de Operă: Casa cu trei fete; Național „I. L. Caragiale” (Studio): Martiri Rogers descoperă America; Național „I. L. Caragiale” (Comedia): Fata în război; Municipal: Pădure; Tineretului: David Copperfield (ora 9); Studiului Actorului de Film „C. Noftaru”: Minciunoi; Armatei (B-dul G-ral Aghezu): De partea cealaltă; Armatei (Calea 13 Septembrie): Jucătorii de cărți și Căștorla; Muncitorilor C.F.R. (Giulești) Articolul 19; Ansamblul de Estradă al R.P.R.: Concert de muzică ușoară românească (ora 20.15, în sala din Calea Victoriei); Magazin de sticl (ora 19.30, în sala din str. Alex. Popov nr. 23); Cercul de Stat: Primul spectacol; Teatrul „Tândărică”: Băiat și vită (ora 10); Umor pe scori (ora 20, în sala Barbu Bera).

Informații

La inițiativa Consiliului Mondial al Păcii, Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., Institutul Român pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea și Uniunea Scriitorilor din R.P.R. au organizat joi seara, în sala Dalles, o adunare festivă consacrată împlinirii a 200 de ani de la moartea scriitorului englez Henry Fielding.

Au luat parte numeroși oameni ai artei și culturii, reprezentanți ai Institutului Român pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, studenți, tineri, muncitori. A asistat T. V. Humphreys, secretar al Legăției Marii Britanii.

Scriitorul Mihnea Gheorghiu a vorbit despre opera marelui clasic al literaturii engleze Henry Fielding.

După conferință, actorul Forry Eterle, laureat al Premiului de Stat, a citit din opera marelui scriitor englez.

Delegația culturală maghiară, alcătuită din Sallai István, Boros István, Taar Fe-

Al II-lea Congres unional al scriitorilor sovietici

Salutul adresat de C. C. al P. C. U. S.

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS transmite salutul adresat celui de al II-lea Congres unional al scriitorilor sovietici de către Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice:

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice salută cu bucurie cel de al II-lea Congres unional al scriitorilor sovietici și prin el pe toți reprezentanții puternice literaturii a Tării Socialismului victorios.

Partidul comunist dă o înaltă prețuire marelui rol al literaturii sovietice în educarea omului nou, în întărirea unității morale-politice a societății sovietice, în lupta pentru construirea comunismului.

În anii care au urmat primului Congres al scriitorilor, literatura sovietică a obținut succese considerabile. Au fost create opere artistice care oglindesc veridic patosul construirii socialismului, fațetele vieții fără seamăn ale patrioților sovietici în anii grei ai Marelui Război pentru Apărarea Patriei, eroismul în muncă al poporului nostru în lupta pentru refacerea postbelică a economiei. Niciodată încă nu a avut o literatură un cerc atât de larg de cititori binevoitori și plini de simpatie ca literatura noastră sovietică.

Năvalnicul avânt economic, politic și cultural al republicilor sovietice a dus la înflorirea literaturii popoarelor U.R.S.S. Dezvoltarea și îmbogățirea reciprocă a literaturilor naționale se desfășoară în condițiile strânsului colaborării a scriitorilor din toate republicile frățestre. În Uniunea Sovietică a fost creată o literatură beltristică multinațională, de mare însemnătate istorică, care intruchipează ideile înaintate ale timpurilor noastre. În acești ani prestigiu internațional al literaturii sovietice a crescut, cercul cititorilor ei din afara hotarelor Uniunii Sovietice, în special din țările de democrație populară, a sporit nemăsurat de mult. Literatura sovietică a cucerit aprecierea a milioane de cititori din străinătate, prin faptul că ea se ridică întodeauna în apărarea intereselor oamenilor muncii, prin faptul că, în contrast cu ideologia imperialistă îmbămbată de ura față de om, literatura sovietică apără ideile umanismului, ale luptei pentru pace și prietenie între popoare, fiind pătrunsă de credință optimistă în viitorul luminos al omenirii.

În activitatea lor creatoare, scriitorii sovietici se inspiră din mărețele idei ale luptei pentru comunism, pentru adevărată libertate și fericire a maselor populare, împotriva oricărei asupririi și exploatarei a omului de către om. Mincinoase și fătărănice lozinci burgheze a „îndepădenței” literaturii față de societate, concepțiile false ale „artei pentru artă”, scriitorii noștri le spun cu mândrie înalte lor poziții ideologice de slujire a intereselor oamenilor muncii, a intereselor poporului.

Cel de al II-lea Congres unional al scriitorilor este chemat să discute cele mai importante probleme de creație, să traseze calea înaintării viitoare a literaturii noastre spre noi culmi.

În fața țării noastre, în fața poporului sovietic, stau astăzi sarcini mărețe. Pe baza succeselor obținute de industrie și agricultură socialistă, se înlăpătează măsură mărte îndreptate spre dezvoltarea continuă și multilaterală a economiei și culturii socialiste, necesare pentru întărirea societății socialiste și trecerea treptată de la socialism la comunism. Încercarea dintre socialism și capitalism se desfășoară pe un plan internațional tot mai larg și trece într-un stadiu nou, mai înalt, cercurile agresive și reacționare ale capitalismului fiind hotărâte să împiedice, recurgând la violență, creșterea forțelor socialismului și înlăpătarea aspirațiilor popoarelor spre eliberarea de sub jugul capitalismului și al asupririi coloniale. În aceste condiții crește nemăsurat de mult rolul literaturii beltristice sovietice în transformarea socială, rolul ei activ-educativ.

Literatura beltristică, ca și toate celelalte genuri de artă, este chemată să însușească oamenii sovietici în munca lor creatoare și în birurile tuturor greutăților și lipsurilor împinșinate pe această cale, în mărta cauză a construirii comunismului.

Poporul sovietic așteaptă de la scriitorii săi să creeze figuri veridice și luminoase ale glorioșilor noștri contemporani, care rezolvă sarcinile colosale legate de ridicarea neîncetată a industriei grele — temelia dezvoltării continue a întregii economii naționale și garanția inviolabilității hotarelor patriei noastre — figuri ale contemporanilor noștri care înalță gigantele centrale electrice, perfecționează metodele de construcție, valorifică milioane de hectare de pământuri înfălcinate, luptă pentru ridicarea întregii agriculturi și pentru o mai bună satisfacere a nevoilor crescânde de produse și mărfuri de consum popular ale oamenilor muncii.

C. C. al P.C.U.S. cheamă pe scriitorii să studieze profund realitatea pe baza însușirii creatoare a marxism-leninismului, care permite să se vadă în întreaga sa complexitate și plenitudine adevărul real al vieții, așa cum se dezvoltă ea în actualele condiții internaționale, în condițiile luptei ce se desfășoară între lagărul imperialismului și lagărul socialismului și democrației, să se înțeleagă procesele de dezvoltare care au loc în țara noastră și pe care le îndrumăză partidul comunist, să se înțeleagă legile și perspectivele de creștere a societății noastre, să se dezvăluie contradicțiile și conflictele vieții.

Poporul sovietic vrea să vadă în scriitorii săi luptători înfălcători care se angrenează activ în viață, care ajută poporul să construiască o societate nouă, în care toate resursele bogăției obștești să se reverse din plin, în care să crească un om nou cu o psihologie liberă de rămășițele capitalismului. Scriitorii noștri sint chemați să educe oamenii sovietici în spiritul ideilor comunismului și ale moralei comuniste, să contribuie la dezvoltarea multilaterală și armonioasă a personalității, la înflorirea deplină a tuturor talenților și apțiudinilor oamenilor muncii. Datoria scriitorilor sovietici este să creeze o artă veridică, o artă a marilor idei și sentimente, care să dezvăluie profund bogata lume sufletească a oamenilor sovietici, să intruchipeze în figurile eroilor ei întreaga multilateralitate a activității lor, a vieții obștești și individuale, în indisolubila unitate. Literatura noastră este chemată nu numai să reflecte noul, ci să ajute totodată prin toate mijloacele la victoria acestuia.

O sarcină importantă și de onoare a literaturii este educarea tineretului, a tinerilor muncitori, colhoznici, intelectuali și ostași ai Armatei Sovietice, în spiritul dragostei de muncă, optimismului, neînfricării, încrederii în victoria cauzei noastre, în spiritul devotamentului fără margini față de patria socialistă, pentru ca ei să fie oricând gata să dea o ripostă nimicitoare agresorilor imperialiști dacă aceștia ar încerca să turbure munca pașnică a popoarelor noastre.

Într-un moment când cercurile imperialiste agresive strâng din nou și reînvie forțele fascismului german năimic, literatura sovietică nu poate sta în afara luptei împotriva forțelor reacționare ale lumii vechi. Literatura beltristică sovietică este chemată să cultive și să întărească cu toată ardorea revoluționară sentimentele patriotice ale oamenilor sovietici, să întărească prietenia între popoare, să contribuie la continua stringere a rindurilor puternicului lagăr al păcii, democrației și socialismului, să cultive sentimentele internaționalismului proletar și solidarității frățestre ale oamenilor muncii. Datoria

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice

Sedința din 16 decembrie

MOSCOVA 16 (Agerpres). — Cel de al II-lea Congres unional al scriitorilor sovietici, care s-a deschis la 15 decembrie, se află în control atenției opiniei publice sovietice. Începând din 16 decembrie ședințele congresului se țin

în Sala Coloanelor a Casei Sindicatelor. Sedința din după-amiaza zilei de 16 decembrie a fost prezidată de scriitorul ucrainean Pavlo Ticina. Boris Polevoi a prezentat raportul despre literatura sovietică pentru copii.

În cadrul aceleiași ședințe, Samed Vurgun, cunoscut poet azerbaidjan și traducător în limba azerbaidjană a numeroase lucrări din literatura rusă și străină, a prezentat raportul despre poezia sovietică.

„Dispută” între McCarthy și Eisenhower

NEW YORK 16 (Agerpres). — Eșecurile succesive suferite de senatorul McCarthy prin respingerea de către poporul american a candidațiilor sprijinite de el la ultimele alegeri pentru congres, cit și prin adoptarea de către Senat a moțiunii de blam împotriva sa l-au infuriat și mai mult pe faimosul senator din Wisconsin, care încearcă acum să pozeze în unicul „apărător” al Statelor Unite împotriva „pericolului” comunist. Agenția Asociației Press relatează că McCarthy a acuzat pe președintele Eisenhower că ar fi fost „prea indulgent” cu comunistii, și „a cerut

scuze” alegătorilor pentru că în anul 1952 a sprijinit candidatura lui Eisenhower la președinția Statelor Unite. Acest act împotriva lui Eisenhower a provocat proteste chiar din partea liderilor partidului republican, proteste care nu sint însă îndeptate împotriva activității fasciste a lui McCarthy, ci a pretențiilor sale de a monopoliza „cruciada” anticomunistă. Spre a contracara această acțiune a lui McCarthy, secretarul Casei Albe, Hagerty, din însărcinarea președintelui Eisenhower, a dat publicității un „bilanț” în care se arată că de la instalarea

rea la putere a partidului republican, procurorul general, împreună cu Biroul federal de investigații și serviciul de naturalizare au condamnat 50 frunțași ai Partidului Comunist din S.U.A., au intentat procese altor 49 frunțași ai acestui partid, au adăugat alte 62 organizații pe lista grupărilor subversive întocmită de Ministerul Justiției, au deportat 129 străini „primejdioși”, au emis ordine de depărțare împotriva altor 410 persoane, membri sau simpatizanți ai organizațiilor „primejdioase” și au interzis intrarea în Statele Unite a 172 străini „periculoși”.

Nota guvernului sovietic adresată guvernului Franței

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS transmite:

La 16 decembrie, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., V. M. Molotov, a primit pe ambasadorul Franței în U.R.S.S., dl. L. Joxe, și i-a înmănat următoarea notă a guvernului U.R.S.S., adresată guvernului Franței:

„Guvernul sovietic consideră necesar să atragă atenția guvernului Franței asupra faptului că acțiunile guvernului Franței, care și-au găsit expresia în încheierea așa-numitelor acorduri de la Paris, contravin fundamentale obligațiilor asumate de Franța prin „Tratatul de alianță și asistență mutuală dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Franceză”.

Acest tratat a fost încheiat spre sfârșitul celui de al doilea război mondial, la 10 decembrie 1944, când Uniunea Sovietică și Franța, împreună cu celelalte state din coaliția antihitleristă, unindu-se strâns forțele, deuceau o luptă împotriva dusmanului comun al popoarelor europene — militarismului german. Tratatul franco-sovietic, pecetluit prin singele celor mai buni fii ai popoarelor sovietic și francez, prevede luarea de către Franța și Uniunea Sovietică a unor măsuri comune pentru preîntâmpinarea posibilității unei noi agresiuni din partea militarismului german și, prin aceasta, pentru preîntâmpinarea unui nou război în Europa.

În acest tratat încheiat pe o durată până la sfârșitul anului 1964, se spune: „Înaltele părți contractante se obligă ca, după terminarea războiului cu Germania, să întreprindă în comun la sfârșitul actualului război toate măsurile necesare pentru înlăturarea oricărei noi amenințări care ar proveni din partea Germaniei și să împiedice asemenea acțiuni care ar face posibilă orice nouă încercare de agresiune din partea ei” (art. 3).

Mai departe în tratat se spune: „Înaltele părți contractante se obligă să nu încheie nici o alianță și să nu participe la nici o coaliție îndreptată împotriva uneia dintre înaltele părți contractante” (art. 5).

Tratatul cuprinde de asemenea obligația de asistență mutuală a părților în cazul unei agresiuni din partea Germaniei, ceea ce corespunde intereselor asigurării securității atât a Franței, cit și a Uniunii Sovietice.

În timp ce tratatul franco-sovietic are drept scop neadmiterea posibilității unei noi agresiuni germane, acordurile de la Paris, care au fost semnate de guvernul Franței, duc la restabilirea militarismului german și creează prin aceasta primejdia unei noi agresiuni germane. Aceste acorduri prevăd remilitarizarea Germaniei occidentale și crearea unei armate vestgermane în frunte cu foști generali hitleriști, care încă nu de mult au impus în teritoriile ocupate ale Franței, Uniunii Sovietice, Poloniei, Cehoslovaciei, Iugoslaviei, Norvegiei, Belgiei și altor state europene regimul fascist de teroare sîngerosă și asupră.

Se creează nu numai o mare armată vestgermană dispunînd de importante forțe de aviație, tancuri și artilerie grea, de comandamente militare proprii, ci și întreaga industrie grea a Germaniei occidentale,

Declarația ministrului Afacerilor Externe al U. R. S. S., V. M. Molotov, în problema relațiilor cu Japonia

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS transmite următoarea declarație a ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., V. M. Molotov, în problema relațiilor cu Japonia:

Zilele trecute, ministrul Afacerilor Externe al Japoniei, domnul Sigemitsu, a făcut o declarație oficială în legătură cu politica externă pe care intenționează s-o ducă noul guvern japonez condus de primul ministru Hatoyama. În această declarație, domnul Sigemitsu a declarat printre altele că noul guvern al Japoniei este gata să restabilească relații normale cu Uniunea Sovietică în condiții reciproce acceptabile, deși a făcut cu acest prilej unele rezerve.

În legătură cu aceasta trebuie să se

menționeze că Uniunea Sovietică tinde de mult consecvent spre stabilirea și dezvoltarea unor relații cu toate țările care, în ceea ce le privește, se declară gata pentru aceasta. Uniunea Sovietică urmează o astfel de politică și față de Japonia, considerînd că normalizarea relațiilor sovieto-japoneze corespunde nu numai intereselor ambelor state ci și intereselor altor țări care vor întărirea păcii în Extremul Orient și slăbirea încordării internaționale.

Poliza guvernului sovietic în problema normalizării relațiilor cu Japonia și-a găsit expresia în Declarația comună a guvernului Uniunii Sovietice și guvernului Republicii Populare Chineze cu privire la

relațiile cu Japonia, publicată la 12 octombrie a. c. După cum se știe, în această declarație, Uniunea Sovietică a arătat că este gata să normalizeze relațiile cu Japonia, să dezvolte cu această țară un comerț în condiții de avantaj reciproc, precum și să stabilească legături culturale.

Guvernul sovietic adoptă o atitudine pozitivă față de sus-menționata declarație a domnului Sigemitsu cu privire la relațiile japono-sovietice. În ceea ce-l privește, el este gata să discute problema măsurilor practice pentru înfăptuirea normalizării relațiilor între U.R.S.S. și Japonia, dacă guvernul Japoniei intenționează realmente să întreprindă pași în această direcție.

PARIS — Declarația făcută miercuri de Adenauer în Bundestag de la Bonn cu privire la divergențele franco-germane în problema Saarului au provocat o puternică nemulțumire în opinia publică franceză. Adenauer a declarat că „acordul franco-german cu privire la Saar nu stabilește decât principiile de bază ale regulamentului ce trebuie să fie valabil până la încheierea tratatului de pace, căci în numeroase privințe acordul trebuie completat”. Acest acord ar fi, după părerea lui Adenauer, în concordanță cu poziția cercurilor conducătoare de la Bonn și anume că „Saarul face parte din Germania...”.

Adenauer a precizat apoi că, după părerea sa, sint necesare noi tratative cu Franța, întrucît poziția guvernului francez „diferă în câteva puncte importante...” de poziția guvernului de la Bonn. De altfel, a continuat Adenauer, în caz că nu se va ajunge la o înțelegere, guvernul de

rească și să dezvolte relațiile prietenești franco-sovietice, ceea ce are o însemnătate excepțională pentru asigurarea securității Franței și U.R.S.S. și pentru consolidarea păcii în Europa.

Guvernul sovietic constată cu regret că guvernul Franței a refuzat să participe la organizarea securității colective în Europa și la rezolvarea sarcinilor urgente legate de reglementarea pașnică a problemei germane. Respingînd propunerile sus-menționate ale guvernului sovietic și avertismentele sale prietenești, guvernul francez a arătat că nu vrea să fină seama de obligațiile sale decurgînd din tratatul franco-sovietic, de interesele consolidării păcii și securității popoarelor din Europa.

Actuala politică a guvernului francez nu numai că nu corespunde obligațiilor Franței potrivit tratatului franco-sovietic de alianță și asistență mutuală, ci este direct îndreptată împotriva Uniunii Sovietice și a celorlalte state europene iubitoare de pace.

Guvernul Franței a semnat acordurile de la Paris și se străduiește în prezent să accelereze în fel și chip ratificarea acestor acorduri. Prin aceasta el se străduiește să grăbească remilitarizarea Germaniei occidentale și atragerea ei în grupările militare arătate.

Într-o astfel de situație, tratatul franco-sovietic nu poate slui telurilor pentru care a fost încheiat. Întrucît, în ciuda existenței acestui tratat, guvernul Franței s-a situat pe poziția restabilirii militarismului în Germania occidentală și atrage Germania occidentală remilitarizată în grupări militare împotriva Uniunii Sovietice și a celorlalte state europene iubitoare de pace, tratatul franco-sovietic nu numai că nu poate slui intereselor păcii ci, dimpotrivă, se transformă doar într-un paravan menit să camufleze actuala politică a guvernului Franței, care a intrat în grupările militare agresive, avînd în frunte Statele Unite ale Americii.

Guvernul sovietic nu se poate împca cu o astfel de situație și nu poate să nu spună acest lucru direct atît poporului sovietic, cit și poporului francez.

Toate acestea dovedesc că ratificarea acordurilor de la Paris va complica inevitabil în mod serios întreaga situație în Europa, că această ratificare nu corespunde intereselor păcii și securității în Europa, că ea este necesară doar cercurilor agresive din anumite state, care se ocupă de pregătirea unui nou război.

În aceste condiții, guvernul sovietic consideră de datoria sa să declare că actuala ratificare a acordurilor de la Paris va șterge dintr-o singură trăsătură tratatul franco-sovietic de alianță și asistență mutuală și va anula acest tratat. Pentru aceasta întreaga răspundere va reveni Franței, guvernului francez.

După ratificarea acordurilor de la Paris, guvernul sovietic nu va rămîne altceva de făcut decît să prezinte Președintelui Sovietului Suprem al U.R.S.S. spre examinare propunerea de anulare a tratatului de alianță și asistență mutuală dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Franceză.

Moscow, 16 decembrie 1954.

Ambasadorul francez a declarat că va transmite nota imediat guvernului său.

Comisia pentru apărarea națională a Adunării Naționale franceze a respins raportul cu privire la ratificarea acordurilor de la Paris

PARIS 16 (Agerpres). — După cum transmite agenția France Presse, Comisia pentru apărarea națională a Adunării Naționale franceze a respins, în ședința de joi seara, cu 21 de voturi contra, 11 pentru și trei abțineri, raportul prezentat de Loustaneau-Lacau, favorabil „cu anumite rezerve” ratificării acorduri-

lor de la Paris cu privire la înarmarea Germaniei occidentale.

Agencia France Presse anunță că deputatul radical socialist Badie, care s-a declarat ostil acordurilor de la Paris, a fost însărcinat să prezinte în fața comisiei un nou raport.

A II-a sesiune a Comisiei Dunării și-a încheiat lucrările

BUDAPESTA 16 (Agerpres). — M.T.I. La 15 decembrie a avut loc ședința de închidere a celei de a II-a sesiuni a Comisiei Dunării, în cadrul căreia au fost adoptate completări la „regulile principale de navigație pe Dunăre”, rezultate din practica navigației. La ședință a fost aprobat de asemenea „regulamentul cu privire la drepturile și îndatoririle funcționarilor secretariatului aparatului de lucru al Comisiei Dunării”. Următoarea sesiune, cea de a 12-a, a fost fixată pentru iunie 1955.

Cea de a 11-a sesiune a desfășurat o activitate concretă. Hotărârile în toate problemele au fost adoptate în unanimitate. Închidînd ședința, președintele Comisiei Dunării, Andre Sik, a subliniat că lucrările comisiei au demonstrat rodnicia colaborării prietenești și efective a tuturor delegațiilor. El a mai relevat faptul pozitiv că țările dunărene au început să pună în aplicare, pe porțiunile Dunării care le aparțin, recomandările comisiei. Aceasta dă posibilitate comisiei să se ocupe în mod practic și concret de rezolvarea problemelor legate de îmbunătățirea navigației pe Dunăre.

Creșterea numărului membrilor Partidului Comunist Italian

ROMA 16 (Agerpres). — Răspunzînd măsurilor fasciste adoptate de guvernul italian în scopul de a stăvilii lupta poporului italian împotriva aservirii Italiei planurilor agresive ale imperialismului american, oamenii muncii italieni își întăresc unitatea rindurilor lor manifestîndu-și solidaritatea cu Partidul Comunist Italian.

Potrivit relatărilor ziarului „Unita”, în zilele care au urmat după adoptarea măsurilor fasciste ale guvernului, 1600 de oameni ai muncii din orașul Neapole au cerut să fie înscrși în Partidul Comunist Italian.

O nouă răbufnire a contradicțiilor franco-germane în problema Saarului

PARIS — Declarația făcută miercuri de Adenauer în Bundestag de la Bonn cu privire la divergențele franco-germane în problema Saarului au provocat o puternică nemulțumire în opinia publică franceză.

Adenauer a declarat că „acordul franco-german cu privire la Saar nu stabilește decât principiile de bază ale regulamentului ce trebuie să fie valabil până la încheierea tratatului de pace, căci în numeroase privințe acordul trebuie completat”. Acest acord ar fi, după părerea lui Adenauer, în concordanță cu poziția cercurilor conducătoare de la Bonn și anume că „Saarul face parte din Germania...”.

Adenauer a precizat apoi că, după părerea sa, sint necesare noi tratative cu Franța, întrucît poziția guvernului francez „diferă în câteva puncte importante...” de poziția guvernului de la Bonn. De altfel, a continuat Adenauer, în caz că nu se va ajunge la o înțelegere, guvernul de

la Bonn va recurge la soluția unui arbitraj anglo-american.

Ziarele franceze arată, pe de o parte, că guvernul francez exclude posibilitatea oricăror noi „interpretări” ale acordului asupra Saarului și că insistențele Bonnului în această privință ar putea micșorarea șansele de ratificare a ansamblului acordurilor de la Paris de către Adunarea Națională franceză. Pe de altă parte, ziarele franceze își exprimă nemulțumirea față de posibilitatea sugerată de Adenauer cu privire la instituirea unui arbitraj anglo-american în chestiunea Saarului. Un astfel de arbitraj, precum și hotărîrea previzibilă a arbitrilor de la Washington și Londra lasă într-adevăr să se ghicească viitoarea poziție de izolare a Franței în cadrul alianței sale cu revanșarii din Germania occidentală și cu patronii lor din S.U.A. și Anglia, alianță confînțită de acordurile de la Paris.